

[Nina Andersen.]

som suppleres med sagkundskab på en række af kulturlivets områder: kirke, skole, musik, dramatik o. s. v. Man skåber derigennem et kollegium, en forsamling, som repræsenterer en treklang bestående af specialisterne, d. v. s. radiofolkene, sagkundskaben, d. v. s. de indtil 8 konsulenter, og den almindelige borger, d. v. s. radiatorådsmedlemmerne. Der kan igennem en sådan treklang sikres en behandling af programmerne, såvel hvad angår de brede retningslinjer som de enkelte tilfælde, der måtte være af særlig interesse, en behandling, der går bredt og dybt. Den alsidighed, som er og må være radiolovens krav, skulle herigennem være sikret, og den fare for overgreb af politisk natur eller af livsanskuelseskarakter, som altid er til stede, skulle herigennem være formindsket.

Mit parti stiller sig positivt til programudvalgets opretholdelse og til, at det nævnes i selve loven.

Man kan naturligvis også tage op til debat, hvorvidt tidspunktet netop nu er det rigtige til en revision af radioloven, eller om man eventuelt skulle vente med en sådan revision under hensyn til den voldsomme udvikling, hvori fjernsynet befinder sig.

Heroverfor vil jeg sige, at det vel næppe kan tænkes, at man ville gennemføre én lov for radio og én for fjernsyn. Det principielle grundlag — som vi ser det i hvert tilfælde — er i en sådan udstrækning det samme, at én lovgivning må være det naturlige. Der findes da vist heller ikke ét sted, bortset fra de lande, som har udelukkende kommerciel radiospredning, hvor man har et selvstændigt med radioen konkurrerende fjernsyn. I Sverige, hvor der er en vidtgående opdeling i radio- og fjernsynssektorer, en opdeling, som har fundet sted for kort tid siden, er der dog også en fælles øverste ledelse, derunder programledelse, fælles økonomi, jura, personel og teknik; det er af praktiske og økonomiske grunde.

Jeg beder om, at man ligeledes vil erindre sig, at radiolovgivningen, også den nugældende, er en rammelovgivning, og at der inden for dens rammer, dog naturligvis med den ansvarlige ministers sanktion, vil kunne gennemføres organisationsmæssige ændringer, som måtte skønnes nødvendige. Gennemførelsen af en ny lov

skulle altså ikke på nogen måde kunne hæmme udviklingen i fjernsynet eller bringe administrative vanskeligheder. Man kan måske tværtimod sige, at netop under en ny lov efter de her foreslåede retningslinjer og med de just gennemførte administrative ændringer i radiohuset vil man kunne indhøste erfaringer, som vil kunne være til nytte ved en eventuelt senere påkrævet revision.

Jeg vil slutte med at tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget.

Hartling: Radioen er en af vor generations forunderlige oplevelser. Der er sket en teknisk udvikling fra primitivt legetøj, som interesserede kunne eksperimentere med, til et fuldkomment apparat, der virker med stor sikkerhed, og som er allemands-eje. Og den udvikling er sket i én generation; vi har selv oplevet den. Nogle af os har prøvet at bygge et krystalapparat i en cigarkasse og sidde med høretelefoner på og fiske med tråden på krystallen for at opfange de første udsendelser. Og nu? Ja, nu er fjernsynets periode begyndt, og var radioen en generation om at blive voksen, synes fjernsynet at kunne nå det på den halve tid.

Denne udvikling har ikke blot teknisk betydning, men radio og fjernsyn griber ind i vort daglige liv og i vort samfunds liv. Radioen er blevet et meddelelsesmiddel, som når alle, og derfor er den blevet et middel til at påvirke os alle, måske det stærkeste middel, vi kender i dag. Det betyder også, at radioen kan samle mere end noget andet og hjælpe til at gøre folket til ét. Visse øjeblikke er det, som hele det danske folk sidder i en og samme stue og lytter til de samme ord og har de samme oplevelser. Hvad der før måtte spredes ved opslag og gennem tryksager, løbe fra mand til mand eller lyses fra prædikestolen, kan nu i samme minut nå alles ører og udløse en stor fælles følelse og måske fælles handling. Vort hidtil største eksempel herpå er vel frihedsbudskabet den 4. maj 1945 om aftenen, da ordene fra den engelske radio nåede hver krog af Danmark og tændte lys i alle danske vinduer.

Denne store indfyldelse, denne enorme mulighed betyder, at radioen må være et oplagt fællesforetagende. Den må være hele